

DECIZII ADOPTATE ÎN COMUN DE CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

DECIZIA NR. 406/2009/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 23 aprilie 2009

privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European (1),

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat (2),

întrucât:

(1) Obiectivul suprem al Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (UNFCCC), aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 94/69/CE a Consiliului (3), constă în stabilizarea concentrațiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care să împiedice orice perturbare antropogenă periculoasă a sistemului climatic.

(2) În opinia Comunității, exprimată cel mai recent în special de Consiliul European din martie 2007, pentru ca acest obiectiv să poată fi îndeplinit, creșterea globală a temperaturii medii anuale la suprafață nu ar trebui să depășească nivelurile preindustriale cu mai mult de 2 °C, ceea ce

înseamnă că emisiile mondiale de gaze cu efect de seră ar trebui reduse, până în 2050, cu cel puțin 50 % față de nivelurile înregistrate în 1990. Emisiile de gaze cu efect de seră din Comunitate, reglementate prin prezenta decizie, ar trebui să continue să se reducă anual după 2020, în cadrul eforturilor Comunității de a contribui la acest obiectiv global de reducere a emisiilor. Țările dezvoltate, inclusiv statele membre ale UE, ar trebui să constituie în continuare un exemplu, angajându-se să își reducă, până în 2020, emisiile de gaze cu efect de seră cu până la 30 % față de nivelurile înregistrate în 1990. Acestea ar trebui să realizeze același lucru în vederea atingerii obiectivului colectiv de reducere a emisiilor cu 60 % până la 80 % până în anul 2050, față de nivelurile înregistrate în 1990. Toate sectoarele economice ar trebui să contribuie în vederea realizării acestui obiectiv de reducere a emisiilor, inclusiv sectorul transportului maritim internațional și sectorul aviatic. Sectorul aviatic contribuie la aceste reduceri prin includerea sa în sistemul comunitar de comercializare a cotelor de emisie (denumit în continuare „sistemul comunitar”). În cazul în care, până la 31 decembrie 2011, nu este aprobat de către statele membre în cadrul Organizației Maritime Internaționale sau de către Comunitate în cadrul UNFCCC nici un acord internațional care să includă emisiile provenite din transportul maritim internațional printre obiectivele de reducere, Comisia ar trebui să înainteze o propunere care să intre în vigoare până în 2013 și care să includă aceste emisii în cadrul angajamentului Comunității de reducere a emisiilor. O asemenea propunere ar trebui să reducă orice impact negativ asupra competitivității Comunității, luând în considerare eventualele beneficii pentru mediu.

(3) De asemenea, în vederea îndeplinirii acestui obiectiv, Consiliul European din martie 2007 a reiterat obiectivul comunitar de reducere cu 30 % față de nivelurile din 1990 a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020, ca o contribuție la încheierea unui acord global și cuprinzător pentru perioada ulterioară anului 2012, cu condiția ca și alte țări dezvoltate să se angajeze la realizarea unor reduceri comparabile ale emisiilor, iar țările în curs de dezvoltare cu o economie mai avansată să contribuie în mod adecvat, conform responsabilităților și capacităților fiecăreia.

(1) JO C 27, 3.2.2009, p. 71.

(2) Avizul Parlamentului European din 17 decembrie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 6 aprilie 2009.

(3) JO L 33, 7.2.1994, p. 11.

- (4) Consiliul European din martie 2007 a subliniat, de asemenea, angajamentul Comunității de a transforma Europa într-o economie foarte eficientă din punct de vedere energetic, cu emisii scăzute de gaze cu efect de seră, și a decis ca, până la încheierea unui acord global și cuprinzător pentru perioada ulterioară anului 2012 și fără să aducă atingere poziției sale în cadrul negocierilor internaționale, Comunitatea să își ia angajamentul ferm și independent de a realiza o reducere cu cel puțin 20 % față de 1990 a emisiilor de gaze cu efect de seră până în anul 2020.
- (5) Îmbunătățirea eficienței energetice reprezintă un element esențial pentru îndeplinirea de către statele membre a cerințelor prezentei decizii. În acest context, Comisia ar trebui să monitorizeze îndeaproape progresele înregistrate în vederea realizării obiectivului de reducere a consumului de energie cu 20 % până în 2020 și să propună acțiuni suplimentare dacă progresele sunt insuficiente.
- (6) Directiva 2003/87/CE ⁽¹⁾ a instituit un sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității, care reglementează anumite sectoare ale economiei. Toate sectoarele economiei ar trebui să contribuie la realizarea unei reduceri cu 20 % față de 1990 a emisiilor de gaze cu efect de seră până în anul 2020, într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor. Prin urmare, statele membre ar trebui să pună în aplicare politici și măsuri suplimentare în cadrul efortului lor de a limita și mai mult emisiile de gaze cu efect de seră din alte surse decât cele reglementate prin Directiva 2003/87/CE.
- (7) Efortul fiecărui stat membru ar trebui să fie stabilit în raport cu nivelul emisiilor de gaze cu efect de seră înregistrat în anul 2005 la nivel național, aflate sub incidența prezentei decizii, ajustat astfel încât să excludă emisiile în atmosferă ale instalațiilor care au existat în 2005 și care au fost incluse în sistemul comunitar pentru perioada 2006-2012. Nivelul anual de emisii alocate pentru perioada 2013-2020 exprimate în tone de dioxid de carbon echivalent ar trebui să se stabilească pe baza unor date analizate și verificate.
- (8) Eforturile statelor membre de reducere a emisiilor ar trebui să se bazeze pe principiul solidarității între statele membre și pe necesitatea unei creșteri economice durabile pe întreg teritoriul Comunității, ținând seama de PIB-ul statelor membre pe cap de locuitor. Statele membre care înregistrează, în prezent, un nivel relativ scăzut al PIB pe cap de locuitor și, în consecință, importante așteptări în ceea ce privește creșterea PIB, ar trebui să fie autorizate să își sporească nivelul de emisii de gaze cu efect de seră în raport cu 2005, dar să își limiteze această creștere astfel încât să contribuie la respectarea angajamentului independent al Comunității de reducere a emisiilor. Statele membre care înregistrează, în prezent, un nivel relativ ridicat al PIB pe cap de locuitor ar trebui să își reducă nivelurile de emisii de gaze cu efect de seră în raport cu 2005.
- (9) Pentru a putea asigura în continuare o distribuție echitabilă a eforturilor statelor membre de a contribui la punerea în aplicare a angajamentului independent al Comunității de reducere a emisiilor, niciun stat membru nu ar trebui să fie obligat să își reducă emisiile de gaze cu efect de seră până în 2020 cu mai mult de 20 % față de nivelurile înregistrate în 2005 și nici nu ar trebui să fie autorizat să își sporească emisiile de gaze cu efect de seră până în 2020 cu mai mult de 20 % peste nivelurile din 2005. Reducerile de emisii de gaze cu efect de seră ar trebui realizate în perioada 2013-2020. Fiecare stat membru ar trebui să fie autorizat să transfere din anul următor un volum de până la 5 % din nivelul său anual de emisii alocate. Atunci când emisiile unui stat membru sunt inferioare nivelului său anual de emisii alocate, statul membru ar trebui să fie autorizat să transfere în anul următor reducerile de emisii excedentare.
- (10) Pentru a echilibra diferențele în ceea ce privește costurile legate de reducerile de emisii cu care se confruntă diferitele state membre, acordând o mai mare flexibilitate geografică și îmbunătățind în același timp eficiența generală a costurilor pe care le presupune angajamentul comunitar total, orice stat membru ar trebui să aibă posibilitatea să transfere altor state membre o parte din nivelul său anual de emisii alocate. Transparența acestor transferuri ar trebui să fie asigurată prin notificarea Comisiei și prin înregistrarea fiecărui transfer în registrele ambelor state membre implicate. Transferurile respective se pot efectua printr-o procedură convenabilă pentru ambele părți, inclusiv prin licitație, prin intermediari de pe piață care acționează cu titlu de agenți, fie printr-un acord bilateral.
- (11) În cadrul Uniunii ar trebui să aibă loc o reducere semnificativă a emisiilor de gaze cu efect de seră. Utilizarea creditelor provenite din activități de proiecte ar trebui să fie limitată, astfel încât să completeze acțiunile interne. Uniunea își reînnoiește angajamentul de îmbunătățire continuă a Mecanismului de dezvoltare curată (CDM) și va căuta să îi aducă îmbunătățiri prin intermediul procedurilor internaționale corespunzătoare. Este important ca creditele provenite din activitățile de proiect utilizate de statele membre să reprezinte reduceri reale, verificabile, suplimentare și permanente ale emisiilor, să prezinte avantaje nete pentru dezvoltarea durabilă și să nu aibă niciun impact negativ semnificativ la nivel social sau asupra mediului. Statele membre ar trebui, de asemenea, să raporteze cu privire la criteriile calitative pe care le aplică pentru utilizarea unor astfel de credite.
- (12) Pentru a le asigura statelor membre o anumită flexibilitate în îndeplinirea angajamentelor, pentru a promova dezvoltarea durabilă a țărilor terțe, în special a țărilor în curs de dezvoltare, precum și pentru a le oferi siguranță investitorilor, Comunitatea ar trebui să recunoască în continuare un anumit număr de credite din proiecte de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră desfășurate în țări terțe înainte adoptării unui viitor acord internațional privind schimbările climatice (denumit în continuare „acordul internațional privind schimbările climatice”). Statele membre ar trebui să se asigure că politicile naționale de achiziționare a acestor credite facilitează o distribuție geografică echitabilă a proiectelor, în special prin creșterea cotei de reduceri certificate de emisii (CER) achiziționate din țările cel mai puțin dezvoltate (LDC) și din statele insulare mici în curs de dezvoltare (SIDS) și încheierea unui acord internațional privind schimbările climatice.

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de instituire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

- (13) Prin urmare, statele membre ar trebui să utilizeze creditele de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră acordate pentru reduceri care au fost realizate în perioada 2008-2012 și care rezultă din tipuri de proiecte eligibile pentru a fi utilizate în cadrul sistemului comunitar în respectiva perioadă. De asemenea, statele membre ar trebui să poată utiliza creditele de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru reducerile care au fost realizate după perioada 2008-2012, care rezultă din proiecte înregistrate în perioada 2008-2012, precum și din tipuri de proiecte care au fost eligibile pentru a fi utilizate în cadrul sistemului comunitar în respectiva perioadă.
- (14) În țările cel mai puțin dezvoltate a fost pus în aplicare un număr foarte mic de proiecte CDM. Ținând seama de susținerea pe care Comunitatea o acordă repartizării echitabile a proiectelor CDM, inclusiv prin intermediul Alianței mondiale împotriva schimbărilor climatice, stabilită prin Comunicarea Comisiei din 18 septembrie 2007 intitulată „Constituirea unei Alianțe mondiale împotriva schimbărilor climatice între Uniunea Europeană și țările sărace în curs de dezvoltare, cele mai vulnerabile la schimbările climatice”, ar trebui să fie garantată acceptarea creditelor care provin din proiecte lansate după perioada 2008-2012 în țările cel mai puțin dezvoltate, pentru tipurile de proiecte eligibile pentru a fi utilizate în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012. O astfel de acceptare ar trebui să continue până în 2020 sau până la data încheierii unui acord cu Comunitatea, dacă această dată intervine mai devreme.
- (15) Pentru a asigura statelor membre o mai mare flexibilitate și pentru a promova dezvoltarea durabilă a țărilor în curs de dezvoltare, statele membre ar trebui să poată utiliza credite suplimentare provenite din proiecte pe baza unor acorduri încheiate de Comunitate cu țările terțe. În lipsa unui acord internațional privind schimbările climatice, care să stabilească cantitatea atribuită țărilor dezvoltate, proiectele de implementare în comun (JI) nu pot continua după 2012. Creditele de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră care rezultă din aceste proiecte ar putea continua să fie recunoscute, cu toate acestea, în cadrul unor acorduri cu țările terțe.
- (16) Capacitatea continuă a statelor membre de a utiliza credite în cadrul CDM este importantă, deoarece contribuie la asigurarea unei piețe pentru respectivele credite după 2012. În vederea asigurării unei astfel de piețe și a unor noi reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră în Comunitate, încurajând, astfel, realizarea obiectivelor comunitare în materie de energie din surse regenerabile, de eficiență energetică, de siguranță a aprovizionării cu energie, de inovare și de competitivitate, se propune autorizarea unei utilizări anuale, de către statele membre, a creditelor provenite din proiecte de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră desfășurate în țările terțe, în limita unui volum reprezentând 3 % din emisiile de gaze cu efect de seră ale fiecărui stat membru nereglementate de Directiva 2003/87/CE în anul 2005, sau desfășurate în alte state membre, până la adoptarea unui acord internațional privind schimbările climatice. Statele membre ar trebui să fie autorizate să transfere partea neutilizată din acest volum unor alte state membre. Anumite state membre care înregistrează o limită negativă sau o limită pozitivă de cel mult 5 %, în conformitate cu prezenta decizie, ar trebui, în plus față de creditele menționate mai sus, să fie autorizate anual să utilizeze credite suplimentare de 1 % din emisiile lor verificate în 2005 provenite din proiecte întreprinse în LDC și în SIDS, sub rezerva respectării de către acestea a oricăreia dintre cele patru condiții prevăzute în prezenta decizie.
- (17) Prezenta decizie nu ar trebui să aducă atingere obiectivelor naționale mai stringente. În cazul în care, pentru îndeplinirea unui obiectiv mai stringent, statele membre își limitează nivelul emisiilor de gaze cu efect de seră reglementate prin prezenta decizie mai mult decât obligațiile asumate în temeiul prezentei decizii, limitele impuse prin prezenta decizie privind utilizarea creditelor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră nu ar trebui să se aplice reducerilor suplimentare de emisii realizate în vederea realizării obiectivului național.
- (18) Pentru a spori eficiența din punctul de vedere al costurilor aferente realizării obiectivelor naționale, în special pentru statele membre care își stabilesc obiective ambițioase, statele membre pot utiliza creditele care rezultă din proiectele comunitare definite la articolul 24a din Directiva 2003/87/CE.
- (19) După încheierea unui acord internațional privind schimbările climatice, statele membre ar trebui să accepte numai creditele de reducere a emisiilor din țările care au ratificat acordul și sub rezerva unei abordări comune.
- (20) Faptul că anumite dispoziții din prezenta decizie se referă la aprobarea de către Comunitate a unui acord internațional privind schimbările climatice nu aduce atingere încheierii acordului respectiv și de către statele membre.
- (21) Din momentul aprobării unui acord internațional privind schimbările climatice pentru perioada ulterioară anului 2012 și în conformitate cu dispozițiile acestuia, Comunitatea și statele membre ar trebui să participe la finanțarea unor măsuri cuantificabile, notificabile, verificabile și adecvate la nivel național de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, în conformitate cu obiectivul de limitare a creșterii globale a temperaturii medii anuale la suprafață la 2 °C față de nivelurile preindustriale în țările în curs de dezvoltare care au ratificat acordul.
- (22) Din momentul aprobării unui acord internațional privind schimbările climatice pentru perioada ulterioară anului 2012 și în conformitate cu dispozițiile respectivului acord, Comunitatea și statele membre ar trebui să participe la finanțarea asistenței acordate țărilor în curs de dezvoltare care au ratificat acordul, în special comunităților și țărilor care sunt cel mai expuse riscurilor prezentate de schimbările climatice, cu scopul de a le sprijini în vederea adaptării și a elaborării strategiilor de reducere a riscurilor.

- (23) În cazul în care, până la 31 decembrie 2010, Comunitatea nu a aprobat nici un acord internațional privind schimbările climatice, Comisia ar trebui să prezinte o propunere, care să intre în vigoare în 2013, în vederea includerii emisiilor și absorbției rezultate din exploatarea terenurilor, din schimbarea destinației terenurilor și din silvicultură în cadrul angajamentului Comunității de reducere a emisiilor, în conformitate cu norme armonizate, pe baza consultărilor desfășurate în cadrul UNFCCC, asigurând durabilitatea și lipsa de nocivitate a activităților de exploatare a terenurilor, de schimbare a destinației terenurilor și de silvicultură, precum și acuratețea monitorizării și a contabilizării. Comisia ar trebui să evalueze dacă distribuirea eforturilor fiecărui stat membru ar trebui ajustată în mod corespunzător.
- (24) Progresele realizate în îndeplinirea angajamentelor în temeiul prezentei decizii ar trebui să fie evaluate anual, pe baza rapoartelor prezentate în temeiul Deciziei nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto ⁽¹⁾. La fiecare doi ani ar trebui să fie evaluate progresele estimate, iar în 2016 ar trebui realizată o evaluare completă a punerii în aplicare a prezentei decizii.
- (25) Orice modificare a domeniului de aplicare a Directivei 2003/87/CE ar trebui să se reflecte printr-o modificare corespunzătoare a cantității maxime de emisii de gaze cu efect de seră reglementate prin prezenta decizie.
- (26) Din momentul aprobării, de către Comunitate, a unui acord internațional privind schimbările climatice, limitele de emisii corespunzătoare statelor membre ar trebui ajustate în vederea îndeplinirii angajamentului Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră prevăzut de acordul respectiv, ținând seama de principiul solidarității între statele membre și de necesitatea unei dezvoltări economice durabile în întreaga Comunitate. Numărul de credite din proiectele de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră din țările terțe pe care le poate utiliza fiecare stat membru ar trebui să crească cu până la jumătate din efortul suplimentar de reducere a emisiilor în temeiul prezentei decizii.
- (27) Pentru a asigura acuratețea prelucrării și contabilizării tuturor tranzacțiilor întreprinse în cadrul punerii în aplicare a prezentei decizii, ar trebui să se recurgă la registrele prevăzute în Decizia nr. 280/2004/CE și la administratorul central desemnat în conformitate cu Directiva 2003/87/CE.
- (28) Deoarece angajamentul de reducere a emisiilor asumat de Comunitate impune sarcini atât autorităților centrale ale statelor membre, cât și organelor administrației publice locale și regionale, precum și altor foruri și organizații militante locale și regionale, statele membre ar trebui să garanteze cooperarea dintre autoritățile lor centrale și cele locale la diferite niveluri.
- (29) La punerea în aplicare a angajamentului Comunității de reducere a emisiilor ar trebui să contribuie, pe lângă fiecare stat membru în parte, autoritățile centrale și locale, organizațiile și autoritățile locale și regionale, și actorii de pe piață, împreună cu gospodăriile și consumatorii individuali, indiferent de nivelul emisiilor de gaze cu efect de seră care le poate fi atribuit.
- (30) Statele membre ar trebui să asigure fonduri pentru utilizarea unor tehnici noi și inovatoare pentru a permite operatorilor industriali să creeze noi locuri de muncă, sporind astfel competitivitatea și promovând realizarea obiectivelor stabilite prin Strategia de la Lisabona.
- (31) Deoarece creșterea producției de energie din surse regenerabile este foarte importantă pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, statele membre ar trebui să încerce să aplice acest lucru în contextul Directivei 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile ⁽²⁾.
- (32) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii ar trebui să se adopte în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽³⁾.
- (33) În special, Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească nivelul anual de emisii alocate pentru perioada 2013-2020 exprimate în tone dioxid de carbon echivalent, să indice modalitățile pentru facilitarea transferurilor de către statele membre a unor părți din nivelul lor de emisii alocate și să crească transparența acestor transferuri, precum și să adopte măsuri de aplicare a dispozițiilor referitoare la registre și la administratorul central. Deoarece măsurile respective au un domeniu general de aplicare și sunt destinate să modifice elemente neesențiale din prezenta decizie, prin completarea acesteia cu noi elemente neesențiale, acestea trebuie să se adopte în conformitate cu procedura de reglementare cu control prevăzută la articolul 5a din Decizia 1999/468/CE.
- (34) Deoarece obiectivele prezentei decizii nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere amploarea și efectele sale, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității astfel cum este enunțat în respectivul articol, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

(1) JO L 49, 19.2.2004, p. 1.

(2) A se vedea pagina 16 din prezentul Jurnal Oficial.

(3) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiectul

Prezenta decizie stabilește contribuția minimă a statelor membre la respectarea angajamentului Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în perioada 2013-2020 în ceea ce privește emisiile de gaze cu efect de seră reglementate de prezenta decizie, precum și normele privind realizarea acestor contribuții și evaluarea acestora.

Prezenta decizie stabilește, de asemenea, dispoziții de evaluare și implementare a unui angajament mai strict al Comunității de reducere a emisiilor cu peste 20 %, care urmează să fie aplicat odată cu aprobarea, de către Comunitate, a unui acord internațional privind schimbările climatice care să conducă la reduceri ale emisiilor peste nivelurile stabilite în conformitate cu articolul 3, astfel cum rezultă din angajamentul de reducere a emisiilor cu 30 %, aprobat de Consiliul European din martie 2007.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii se aplică următoarele definiții:

1. „emisii de gaze cu efect de seră” înseamnă emisiile de dioxid de carbon (CO₂), metan (CH₄), protoxid de azot (N₂O), hidrofluorocarburi (HFC), perfluorocarburi (PFC) și hexafluorură de sulf (SF₆) din categoriile enumerate în anexa I, exprimate în tone de dioxid de carbon echivalent în conformitate cu Decizia nr. 280/2004/CE, cu excepția emisiilor de gaze cu efect de seră reglementate prin Directiva 2003/87/CE;
2. „nivel anual de emisii alocate” înseamnă nivelul maxim anual de emisii de gaze cu efect de seră permis în perioada 2013-2020, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2).

Articolul 3

Niveluri de emisii pentru perioada 2013-2020

(1) Fiecare stat membru își limitează, până în 2020, emisiile de gaze cu efect de seră, respectând cel puțin procentul stabilit, pentru statul membru respectiv, în anexa II la prezenta decizie în raport cu emisiile sale în anul 2005.

(2) Sub rezerva alineatelor (3), (4) și (5) din prezentul articol și a articolului 5, fiecare stat membru cu o limită negativă prevăzută în anexa II se asigură, inclusiv prin utilizarea mecanismelor de flexibilitate prevăzute de prezenta decizie, că emisiile sale de gaze cu efect de seră din 2013 nu depășesc emisiile sale medii anuale înregistrate în decursul anilor 2008, 2009 și 2010, astfel cum au fost declarate și verificate în conformitate cu Directiva 2003/87/CE și cu Decizia nr. 280/2004/CE.

Sub rezerva alineatelor (3), (4) și (5) din prezentul articol și a articolului 5, fiecare stat membru cu o limită pozitivă prevăzută în anexa II se asigură, inclusiv prin utilizarea mecanismelor de flexibilitate prevăzute de prezenta decizie, că emisiile sale de gaze cu efect de seră din 2013 nu depășesc un nivel stabilit prin raportarea la o traiectorie lineară, care începe în 2009 de la nivelurile emisiilor medii anuale ale respectivului stat membru înregistrate în decursul anilor 2008, 2009 și 2010 astfel cum au fost declarate și verificate în conformitate cu Directiva 2003/87/CE și cu Decizia nr. 280/2004/CE și care se încheie în 2020 la limita prevăzută în anexa II pentru respectivul stat membru.

Sub rezerva alineatelor (3), (4) și (5) din prezentul articol și a articolului 5, fiecare stat membru își limitează anual emisiile de gaze cu efect de seră, în mod linear, astfel încât să se asigure, inclusiv prin utilizarea mecanismelor de flexibilitate prevăzute de prezenta decizie, că emisiile sale nu depășesc limita prevăzută în anexa II pentru respectivul stat membru aferentă anului 2020.

În cazul în care sunt disponibile date relevante, analizate și verificate cu privire la emisii, în termen de șase luni se adoptă măsuri pentru a stabili nivelul anual de emisii alocate pentru perioada 2013-2020 exprimate în tone de dioxid de carbon echivalent.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei decizii prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 13 alineatul (2).

(3) În perioada 2013-2019, un stat membru poate transfera din anul următor un volum de până la 5 % din nivelul anual de emisii alocate statului respectiv. În cazul în care emisiile de gaze cu efect de seră ale unui stat membru se situează sub nivelul anual de emisii alocate, ținând seama de utilizarea mecanismelor de flexibilitate în conformitate cu prezentul alineat și cu alineatele (4) și (5), statul membru poate transfera în anii următori până în 2020 nivelul anual de emisii alocate unui anumit an care depășește emisiile de gaze cu efect de seră din anul respectiv.

Un stat membru poate solicita creșterea ratei de transfer de 5 % în cursul anilor 2013 și 2014 în cazul unor condiții meteorologice extreme care au condus la o creștere substanțială a emisiilor de gaze cu efect de seră în anii respectivi, comparativ cu condițiile meteorologice normale. În acest scop, statele membre respective transmit un raport Comisiei prin care își argumentează solicitarea. Comisia decide în termen de trei luni dacă poate fi acordată o creștere a ratei de transfer.

(4) Un stat membru poate transfera unui alt stat membru până la 5 % din nivelul său anual de emisii alocate dintr-un anumit an. Statul membru destinat poate utiliza respectiva cantitate în scopul punerii în aplicare a obligației prevăzute în prezentul articol pentru anul respectiv sau pentru oricare dintre anii următori până în 2020. Un stat membru nu poate transfera nici o parte din nivelul său anual de emisii alocate dacă, la data transferului, statul membru respectiv nu îndeplinește cerințele prezentei decizii.

(5) Un stat membru poate transfera altor state membre partea din nivelul său anual de emisii alocate care depășește emisiile sale de gaze cu efect de seră pentru anul respectiv, ținând seama de utilizarea mecanismelor de flexibilitate în conformitate cu alineatele (3) și (4). Statul membru destinat poate utiliza respectiva cantitate în scopul punerii în aplicare a obligațiilor prevăzute în prezentul articol pentru anul respectiv sau pentru oricare dintre anii următori până în 2020. Un stat membru nu poate transfera nici o parte din nivelul său anual de emisii alocate dacă, la data transferului, statul membru respectiv nu îndeplinește cerințele prezentei decizii.

(6) Pentru a facilita transferurile prevăzute la alineatele (4) și (5) și pentru o mai mare transparență a acestora, se adoptă măsuri care să indice modalitățile în care se pot realiza transferurile respective.

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei decizii prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 13 alineatul (2).

Articolul 4

Eficiența energetică

(1) Până în anul 2012, Comisia evaluează și prezintă un raport cu privire la progresele înregistrate de Comunitate și statele sale membre pentru îndeplinirea obiectivului de reducere a consumului de energie cu 20 % până în 2020 în comparație cu prognozele pentru anul 2020, astfel cum se menționează în Planul de acțiune pentru eficiența energetică stabilit prin Comunicarea Comisiei din 19 octombrie 2006.

(2) Până la 31 decembrie 2012, Comisia propune, dacă este cazul, măsuri consolidate sau măsuri noi de accelerare a eficienței energetice, în special pentru a oferi asistență statelor membre în îndeplinirea angajamentelor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivel comunitar.

Articolul 5

Utilizarea creditelor din activitățile de proiecte

(1) Statele membre pot utiliza următoarele credite de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în scopul îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul articolului 3:

- (a) reduceri certificate de emisii (CER) și unități de reducere a emisiilor (ERU), prevăzute de Directiva 2003/87/CE, eliberate pentru reduceri de emisii până la 31 decembrie 2012, care au fost eligibile pentru a fi utilizate în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012;
- (b) CER și ERU eliberate pentru reduceri de emisii realizate începând cu 1 ianuarie 2013 în cadrul unor proiecte înregistrate înainte de 2013 și care au fost eligibile pentru a fi utilizate în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012;
- (c) CER eliberate pentru reduceri de emisii realizate în cadrul unor proiecte întreprinse în țările cel mai puțin dezvoltate, care au fost eligibile pentru a fi utilizate în cadrul sistemului comunitar în perioada 2008-2012, până la data la care respectivele țări au ratificat un acord cu Comunitatea sau până în 2020, dacă această dată intervine mai devreme;

- (d) reducerile certificate de emisii temporare (tCER) sau reducerile certificate de emisii pe termen lung (lCER) realizate în cadrul unor proiecte de împădurire și reîmpădurire, cu condiția ca, dacă un stat membru a utilizat pentru perioada 2008-2012 tCER și lCER în vederea îndeplinirii angajamentelor asumate în temeiul Deciziei 2002/358/CE ⁽¹⁾, statul membru respectiv să se angajeze să continue înlocuirea acestor credite cu tCER, lCER sau cu alte unități valabile în temeiul Protocolului de la Kyoto înainte de data la care expiră tCER sau lCER și, de asemenea, statul membru respectiv să se angajeze să continue înlocuirea tCER sau a lCER utilizate în temeiul prezentei decizii cu alte unități utilizabile în temeiul angajamentelor asumate, înainte de data expirării tCER sau lCER. În cazul în care înlocuirea are loc prin utilizarea tCER sau a lCER, statul membru continuă să înlocuiască și acele tCER sau lCER înainte de data expirării acestora, până la înlocuirea lor cu unități cu valabilitate nelimitată.

Statele membre ar trebui să asigure faptul că politicile naționale de achiziționare a acestor credite facilitează o distribuție geografică echitabilă a proiectelor și încheierea unui acord internațional privind schimbările climatice.

(2) În plus față de dispozițiile alineatului (1) și în cazul în care negocierile asupra unui acord internațional privind schimbările climatice nu se încheie până la 31 decembrie 2009, statele membre pot utiliza, pentru a-și îndeplini obligațiile prevăzute la articolul 3, credite suplimentare de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră care rezultă din proiecte sau din alte activități de reducere a emisiilor, în conformitate cu acordurile prevăzute la articolul 11 a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE.

(3) Începând din ianuarie 2013, sub rezerva încheierii unui acord internațional privind schimbările climatice, menționat la articolul 1, statele membre pot utiliza numai creditele din proiectele întreprinse în țările terțe care au ratificat acordul respectiv.

(4) Utilizarea anuală a creditelor, de către fiecare stat membru, în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3), nu trebuie să depășească un volum egal cu 3 % din emisiile de gaze cu efect de seră ale respectivului stat membru în 2005, la care se adaugă orice cantitate transferată în temeiul alineatului (6).

(5) Statele membre enumerate în anexa III care au o limită negativă sau o limită pozitivă de cel mult 5 %, prevăzută în anexa II, trebuie, în plus față de creditele utilizate în temeiul alineatului (4), să fie autorizate să utilizeze anual credite suplimentare de 1 % din emisiile lor verificate în 2005 provenite din proiecte întreprinse în țările cel mai puțin dezvoltate și în statele insulare mici în curs de dezvoltare, ca urmare a respectării de către aceste țări a oricăreia dintre următoarele patru condiții:

- (a) costurile directe ale pachetului global depășesc 0,70 % din PIB în conformitate cu evaluarea de impact a Comisiei, care însoțește pachetul pentru punerea în aplicare a obiectivelor UE privind schimbările climatice și energia regenerabilă pentru anul 2020;

⁽¹⁾ Decizia 2002/358/CE a Consiliului din 25 aprilie 2002 privind aprobarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din acesta (JO L 130, 15.5.2002, p. 1).

- (b) se înregistrează o creștere de cel puțin 0,1 % din PIB între obiectivul adoptat efectiv pentru statul membru în cauză și scenariul eficient din punct de vedere al costurilor în conformitate cu evaluarea de impact a Comisiei menționată la litera (a);
- (c) peste 50 % din totalul emisiilor reglementate de prezenta decizie pentru statul membru în cauză sunt reprezentate de emisii provenite din transporturi; sau
- (d) statul membru în cauză are un obiectiv privind energiile din surse regenerabile pentru 2020 mai mare de 30 %, astfel cum se prevede în Directiva 2009/28/CE.
- (6) În fiecare an, fiecare stat membru poate transfera unui alt stat membru partea neutilizată din cantitatea sa anuală egală cu 3 %, prevăzută la alineatul (4). Statul membru care utilizează într-un an un volum al creditelor inferior celui prevăzut la alineatul (4) poate transfera partea neutilizată din volumul respectiv în anii următori.
- (7) În plus, statele membre au posibilitatea de a utiliza fără nici o limită cantitativă creditele din proiectele comunitare alocate în temeiul articolului 24a din Directiva 2003/87/CE în scopul îndeplinirii angajamentelor asumate de reducere a emisiilor.

Articolul 6

Raportarea, evaluarea progreselor realizate, modificările și revizuirea

- (1) În cadrul rapoartelor pe care le prezintă în conformitate cu articolul 3 din Decizia nr. 280/2004/CE, statele membre includ următoarele informații:
- (a) emisiile anuale naționale de gaze cu efect de seră care rezultă în urma punerii în aplicare a articolului 3;
- (b) utilizarea, distribuția geografică și categoriile, precum și criteriile calitative aplicate creditelor utilizate în conformitate cu articolul 5;
- (c) progresele preconizate în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor asumate în temeiul prezentei decizii, inclusiv informații cu privire la politicile și măsurile naționale, precum și prognozele naționale;
- (d) informații cu privire la politicile naționale suplimentare planificate și măsurile preconizate în scopul limitării emisiilor de gaze cu efect de seră dincolo de angajamentele asumate în temeiul prezentei decizii în vederea punerii în aplicare a unui acord internațional privind schimbările climatice, menționate la articolul 8.
- (2) În cazul în care un stat membru utilizează credite care provin din categoriile de proiecte care nu pot fi utilizate de către operatori în cadrul sistemului comunitar, statul membru respectiv trebuie să ofere justificări amănunțite cu privire la utilizarea unor astfel de credite.
- (3) În rapoartele prezentate în conformitate cu articolul 5 alineatele (1) și (2) din Decizia nr. 280/2004/CE, Comisia evaluează dacă progresele înregistrate de statele membre sunt suficiente pentru îndeplinirea obligațiilor acestora în temeiul prezentei decizii.

Evaluarea ia în considerare progresele înregistrate în privința politicilor și măsurilor comunitare, precum și informațiile prezentate de statele membre în conformitate cu articolul 3 și cu articolul 5 din Decizia nr. 280/2004/CE.

La fiecare doi ani, începând cu emisiile de gaze cu efect de seră declarate pentru anul 2013, evaluarea cuprinde, de asemenea, progresele estimate ale Comunității în direcția realizării angajamentului de reducere a emisiilor, precum și ale statelor membre în vederea îndeplinirii obligațiilor asumate în temeiul prezentei decizii.

(4) În raportul menționat la alineatul (3), Comisia realizează o evaluare de ansamblu a punerii în aplicare a prezentei decizii, evaluând inclusiv utilizarea și calitatea creditelor CDM și necesitatea unor noi politici și măsuri comune și coordonate la nivel comunitar în sectoarele reglementate prin prezenta decizie, pentru a oferi asistență statelor membre în îndeplinirea angajamentelor asumate în temeiul prezentei decizii, și prezintă propuneri corespunzătoare.

(5) În vederea punerii în aplicare a prezentei decizii, Comisia prezintă, după caz, propuneri de modificare a Deciziei nr. 280/2004/CE și adoptă modificări la Decizia 2005/166/CE⁽¹⁾, urmărind aplicarea actelor de modificare de la 1 ianuarie 2013 pentru a asigura în special:

- (a) o monitorizare, o raportare și o verificare mai rapide, mai eficiente, mai transparente și mai eficiente din punctul de vedere al costurilor, a emisiilor de gaze cu efect de seră;
- (b) elaborarea unor prognoze naționale privind emisiile de gaze cu efect de seră ulterior anului 2020.

Articolul 7

Acțiuni corective

- (1) În cazul în care cantitatea de emisii de gaze cu efect de seră al unui stat membru depășește nivelul anual de emisii alocate prevăzut la articolul 3 alineatul (2), luându-se în considerare mecanismele de flexibilitate utilizate în conformitate cu articolele 3 și 5, se aplică următoarele măsuri:
- (a) deducerea din cota de emisii a statului membru pentru anul următor a cantității de emisii în exces, exprimat în tone de dioxid de carbon echivalent, înmulțit cu un factor de reducere a emisiilor de 1,08;
- (b) elaborarea unui plan de măsuri corective, în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol;
- (c) suspendarea temporară a dreptului de a transfera o parte din nivelul de emisii alocate și din drepturile JI/CDM ale respectivului stat membru către un alt stat membru până când statul membru se conformează articolului 3 alineatul (2).

(1) Decizia 2005/166/CE a Comisiei din 10 februarie 2005 de stabilire a normelor de aplicare a Deciziei nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto (JO L 55, 1.3.2005, p. 57).

(2) Un stat membru care intră sub incidența alineatului (1) înaintează Comisiei, în termen de trei luni, o evaluare și un plan de măsuri corective care includ:

- (a) măsurile pe care statul membru le va pune în aplicare în scopul îndeplinirii obligațiilor specifice în conformitate cu articolul 3 alineatul (2), acordând prioritate politicilor și măsurilor interne, precum și punerii în aplicare a planului Comunității;
- (b) un calendar al punerii în aplicare a unor astfel de măsuri, care permite evaluarea anuală a progresului înregistrat.

Comisia poate emite un aviz cu privire la planul de măsuri corective al statului membru respectiv.

Înainte de emiterea avizului respectiv, Comisia poate prezenta planul de măsuri corective comitetului schimbărilor climatice menționat la articolul 13 alineatul (1), care poate formula observații.

Articolul 8

Ajustări aplicabile în cazul aprobării de către Comunitate a unui acord internațional privind schimbările climatice

(1) În termen de 3 luni de la semnarea de către Comunitate a unui acord internațional privind schimbările climatice care prevede ca obiectiv pentru 2020 reduceri obligatorii ale emisiilor de gaze cu efect de seră cu peste 20 % în comparație cu nivelul anului 1990, astfel cum rezultă din angajamentul de reducere a emisiilor cu 30 % aprobat de Consiliul European din martie 2007, Comisia prezintă un raport care evaluează, în special, următoarele elemente:

- (a) natura măsurilor convenite în cadrul negocierilor internaționale, precum și angajamentele asumate de alte țări dezvoltate de a reduce emisiile într-o proporție comparabilă cu cea asumată de Comunitate și angajamentele asumate de țările în curs de dezvoltare mai avansate din punct de vedere economic de a-și aduce o contribuție corespunzătoare, în funcție de propriile responsabilități și posibilități;
- (b) implicațiile acordului internațional privind schimbările climatice și, prin urmare opțiunile necesare la nivelul Comunității pentru îndeplinirea, în mod echilibrat, transparent și echitabil, a obiectivului de reducere cu 30 % a emisiilor, ținându-se seama de activitatea desfășurată în prima perioadă de angajament în conformitate cu Protocolul de la Kyoto;
- (c) competitivitatea sectoarelor industriei de prelucrare din cadrul Comunității în contextul riscurilor pe care le prezintă relocarea emisiilor de dioxid de carbon;
- (d) impactul acordului internațional privind schimbările climatice asupra altor sectoare ale economiei Comunității;
- (e) impactul asupra sectorului agricol din Comunitate, inclusiv riscurile specifice relocării emisiilor de dioxid de carbon;

(f) modalitățile corespunzătoare de includere a emisiilor și a absorbției rezultate din exploatarea terenurilor, din schimbarea destinației terenurilor și din silvicultură în Comunitate;

(g) împădurirea, reîmpădurirea, evitarea defrișărilor și a degradării forestiere în țările terțe în cazul instituirii unui sistem recunoscut la nivel internațional în acest context;

(h) necesitatea unor politici și măsuri comunitare suplimentare în vederea îndeplinirii angajamentelor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră asumate de Comunitate și de statele membre.

(2) Pe baza raportului menționat la alineatul (1), Comisia prezintă, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă de modificare a prezentei decizii în conformitate cu alineatul (1), în vederea intrării în vigoare a actului de modificare odată cu aprobarea de către Comunitate a acordului internațional privind schimbările climatice, precum și în vederea îndeplinirii angajamentului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, care urmează să fie pus în aplicare în temeiul acordului respectiv.

Propunerea respectivă se bazează pe principiile transparenței, al eficienței economice și din punctul de vedere al costurilor, al echității și solidarității în repartizarea eforturilor între statele membre.

(3) Propunerea permite, dacă este cazul, statelor membre să utilizeze, în plus față de creditele prevăzute prin prezenta decizie, creditele CER și ERU sau alte credite aprobate, corespunzătoare unor proiecte întreprinse în țările terțe care au ratificat acordul internațional privind schimbările climatice.

(4) Propunerea include, de asemenea, dacă este cazul, măsuri prin care statele membre sunt autorizate să folosească în anii următori partea neutilizată din cantitatea suplimentară utilizabilă menționată la alineatul (3) sau să transfere partea neutilizată din cantitatea respectivă către alt stat membru.

(5) De asemenea, propunerea include, după caz, orice alte măsuri necesare pentru a contribui la realizarea, în mod transparent, echilibrat și echitabil, a reducerilor obligatorii în conformitate cu alineatul (1) și, în special, măsuri de punere în aplicare care prevăd utilizarea, de către statele membre, a unor categorii suplimentare de credite de proiecte sau a altor mecanisme create în temeiul acordului internațional privind schimbările climatice, după caz.

(6) Pe baza normelor convenite în cadrul unui acord internațional, privind schimbările climatice, Comisia prezintă o propunere de includere a emisiilor și absorbțiilor rezultate din exploatarea terenurilor, din schimbarea destinației terenurilor și din silvicultură, după caz, în cadrul angajamentului comunitar de reducere a emisiilor, în conformitate cu modalități armonizate care garantează caracterul permanent și integritatea din punctul de vedere al mediului a contribuției schimbării destinației terenului și silviculturii, precum și acuratețea monitorizării și a contabilizării. Comisia evaluează necesitatea ajustării în mod corespunzător a repartizării eforturilor fiecărui stat membru.

(7) Până la intrarea în vigoare a acordului internațional privind schimbările climatice, propunerea include măsurile suspensive și tranzitorii corespunzătoare.

Articolul 9

Procedură legată de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cazul în care nu se ajunge la niciun acord internațional privind schimbările climatice

În cazul în care, până la 31 decembrie 2010, Comunitatea nu aprobă niciun acord internațional privind schimbările climatice, statele membre își pot detalia intențiile de includere a exploatarei terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii în cadrul angajamentului comunitar de reducere a emisiilor, luând în considerare metodologiile aplicate în activitatea desfășurată în contextul UNFCCC. Având în vedere astfel de specificații prezentate de statele membre, Comisia evaluează, până la 30 iunie 2011, modalitățile de includere a emisiilor și absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul angajamentului comunitar de reducere a emisiilor, garantând caracterul permanent și integritatea din punctul de vedere al mediului a contribuției exploatarei terenurilor, schimbării destinației terenurilor și silviculturii, precum și acuratețea monitorizării și a contabilizării și prezintă o propunere corespunzătoare, care să intre în vigoare începând cu anul 2013. Evaluarea Comisiei examinează necesitatea ajustării în mod corespunzător a repartizării eforturilor fiecărui stat membru.

Articolul 10

Modificări privind domeniul de aplicare a Directivei 2003/87/CE și aplicarea articolului 24a

Cantitatea maximă de emisii pentru fiecare stat membru în temeiul articolului 3 din prezenta decizie se ajustează în conformitate cu cantitatea:

- (a) cotelor de emisii de gaze cu efect de seră alocate în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2003/87/CE care rezultă dintr-o modificare a domeniului de aplicare a respectivei directive în ceea ce privește sursele, după aprobarea finală, de către Comisie, a planurilor naționale de alocare pentru perioada 2008-2012 în conformitate cu Directiva 2003/87/CE;
- (b) cotelor sau creditelor alocate în conformitate cu articolele 24 și 24a din Directiva 2003/87/CE în ceea ce privește reducerile de emisii dintr-un stat membru reglementate prin prezenta decizie;
- (c) cotelor de emisii de gaze cu efect de seră alocate pentru instalațiile excluse din sistemul comunitar în conformitate cu articolul 27 din Directiva 2003/87/CE pe perioada excluderii.

Comisia publică cifrele care rezultă din această ajustare.

Articolul 11

Registre și administratorul central

(1) Registrele Comunității și ale statelor membre, înființate în temeiul articolului 6 din Decizia nr. 280/2004/CE, asigură contabilizarea cu precizie a tranzacțiilor realizate în temeiul prezentei decizii. Aceste informații sunt puse la dispoziția publicului.

(2) Administratorul central desemnat în temeiul articolului 20 din Directiva 2003/87/CE efectuează, prin registrul său independent privind tranzacțiile, un control automatizat asupra fiecărei tranzacții realizate în temeiul prezentei decizii și, dacă este cazul, blochează tranzacțiile pentru a se asigura că nu există nereguli. Aceste informații sunt puse la dispoziția publicului.

(3) Comisia adoptă măsurile necesare pentru punerea în aplicare a alineatelor (1) și (2).

Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentei decizii prin completarea acesteia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 13 alineatul (2).

Articolul 12

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 994/2008

În vederea punerii în aplicare a prezentei decizii, Comisia adoptă modificări la Regulamentul (CE) nr. 994/2008 al Comisiei din 8 octombrie 2008 privind un sistem standardizat și securizat de registre în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului și cu Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 13

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul schimbărilor climatice instituit prin articolul 9 din Decizia nr. 280/2004/CEE.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468/CE, având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.

Articolul 14

Raport

Comisia elaborează un raport de evaluare a punerii în aplicare a prezentei decizii. Raportul respectiv evaluează, de asemenea, modul în care punerea în aplicare a prezentei decizii a afectat concurența la nivel național, comunitar și internațional. Până la 31 octombrie 2016, Comisia prezintă acest raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este necesar, de propuneri, în special în cazul în care este indicat să se diferențieze obiectivele naționale pentru perioada ulterioară anului 2020.

⁽¹⁾ JO L 271, 11.10.2008, p. 3.

*Articolul 15***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 16***Destinatari**

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 23 aprilie 2009.

Pentru Parlamentul European
Președintele
H.-G. PÖTTERING

Pentru Consiliu
Președintele
P. NEČAS

ANEXA I

**CATEGORII MENȚIONATE LA ARTICOLUL 2 ALINEATUL (1) DIN PREZENTA DECIZIE, ASTFEL CUM
SUNT DETALIAȚE ÎN ANEXA I, CATEGORIILE 1-4 ȘI 6 DIN DECIZIA 2005/166/CE**

Energia

— Arderea combustibililor

— Emisiile fugitive provenind de la combustibili

Procese industriale

Utilizarea solvenților și a altor produse

Agricultura

Deșeuri

ANEXA II

**LIMITELE EMISIILOR DE GAZE CU EFECT DE SERĂ ALE STATELOR MEMBRE
ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 3**

	Limitele emisiilor de gaze cu efect de seră ale statelor membre stabilite pentru 2020 în raport cu nivelurile emisiilor de gaze cu efect de seră din 2005
Belgia	- 15 %
Bulgaria	20 %
Republica Cehă	9 %
Danemarca	- 20 %
Germania	- 14 %
Estonia	11 %
Irlanda	- 20 %
Grecia	- 4 %
Spania	- 10 %
Franța	- 14 %
Italia	- 13 %
Cipru	- 5 %
Letonia	17 %
Lituania	15 %
Luxemburg	- 20 %
Ungaria	10 %
Malta	5 %
Țările de Jos	- 16 %
Austria	- 16 %
Polonia	14 %
Portugalia	1 %
România	19 %
Slovenia	4 %
Slovacia	13 %
Finlanda	- 16 %
Suedia	- 17 %
Regatul Unit	- 16 %

ANEXA III

STATELE MEMBRE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 5 ALINEATUL (5)

Belgia

Danemarca

Irlanda

Spania

Italia

Cipru

Luxemburg

Austria

Portugalia

Slovenia

Finlanda

Suedia
